

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 28. veljače 2021.* [\[Multimedia\]](#)

Gospodin je Uskrsli i ne dopušta da tama ima posljednju riječ

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova druga korizmena nedjelja poziva nas razmišljati o Isusovu *preobraženju* na gori, pred trojicom njegovih učenika (usp. *Mk 9, 2-10*). Nedugo prije toga, Isus je najavio da će u Jeruzalemu mnogo trpjeti, biti odbačen i ubijen. Možemo zamisliti što se tada moralo odigravati u srcima njegovih prijatelja, tih bliskih prijatelja, njegovih učenika: slika snažnog i pobjedničkog Mesije dovedena je u krizu, njihovi su snovi srušeni i obuzima ih tjeskoba pri pomisli da će Učitelj u kojeg su vjerovali biti ubijen kao najgori zločinac. I upravo u tom trenutku, s tom duševnom tjeskobom, Isus zove Petra, Jakova i Ivana i vodi ih sa sobom na goru.

U Evanđelju se kaže: „Povede ih na goru visoku“ (r .2). U Bibliji gora uvijek ima posebno značenje: to je povišeno mjesto gdje se nebo i zemlja dodiruju, gdje su Mojsije i proroci doživjeli izvanredno iskustvo susreta s Bogom. Uzaći na goru znači malo se približiti Bogu. Isus se uspinje na goru zajedno s trojicom učenika i oni se zaustavljaju na vrhu gore. Tu se On preobražava pred njima. Njegovo blistavo lice i njegove sjajne haljine, koje anticipiraju sliku Uskrsloga, nude tim prestrašenim ljudima *svjetlo*, svjetlo nade, svjetlo *pomoću kojeg mogu proći kroz tamu*: smrt neće biti kraj svega, jer će se otvoriti slavi uskrsnuća. Isus, dakle, naviješta svoju smrt, odvodi ih na goru i pokazuje im što će se kasnije dogoditi, a to je uskrsnuće.

Kao što je apostol Petar uskliknuo (usp. r. 5), lijepo je boraviti s Gospodinom na gori, doživjeti taj „predokus“ svjetla u srcu korizme. Poziv je to da se sjetimo, posebno kada prolazimo kroz tešku kušnju – a mnogi od vas znaju što znači prolaziti kroz tešku kušnju – da je Gospodin Uskrsli i da ne dopušta da tama ima posljednju riječ.

Ponekad se dogodi da prolazimo kroz trenutke tame u osobnom, obiteljskom ili društvenom životu i da se bojimo da nema izlaza. Osjećamo strah pred velikim zagonetkama kao što su bolest, patnja nevinih ili misterij smrti. Na samom putu vjere često se spotaknemo u susretu sa sablazni

križa i zahtjevima evanđelja, koje od nas traži da svoj život provedemo u služenju i izgubimo ga u ljubavi, umjesto da ga čuvamo za sebe same i branimo. Treba nam, dakle, drugi pogled, svjetlo koje će u dubini osvijetliti misterij života i pomoći nam da učinimo iskorak izvan svojih vlastitih shema i izdignemo se iznad kriterija ovoga svijeta. I mi smo pozvani uzići na goru, promatrati ljepotu Uskrsloga koji u svakom djeliću našega života užije svjetlo i pomaže nam tumačiti povijest počevši od uskrsne pobjede.

Moramo, ipak, biti na oprezu: Petrov osjećaj da „dobro nam je ovdje biti“ ne smije postati *duhovna lijenost*. Ne možemo ostati na gori i sami uživati blaženstvo tog susreta. Sâm Isus nas vraća u dolinu, među našu braću i u svakodnevni život. Moramo se čuvati duhovne lijenosti: dobro nam je, s našim molitvama i bogoslužjima, i to nam je dovoljno. Ne! Uzići na goru ne znači zaboraviti stvarnost; moliti nikada ne znači kloniti se životnih nedaća; svjetlo vjere ne služi tome da pobudi lijepe duhovne osjećaje. Ne, to nije Isusova poruka. Pozvani smo iskusiti susret s Kristom, da bismo ga, obasjani njegovim svjetlom, mogli nositi i dati da prosipa svoj sjaj posvuda. Pozvani smo zapaliti mala svjetla u srcima ljudi; biti male svjetiljke evanđelja koje nose malo ljubavi i nade: to je poslanje kršćanina.

Zamolimo Presvetu Mariju da nam pomogne da Kristovo svjetlo primamo sa čuđenjem, da ga čuvamo i s drugima dijelimo.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, pridružujem se nigerijskim biskupima u osudi kukavičke otmice 317 djevojčica koje su odvedene iz njihove škole u Jangebeu na sjeverozapadu zemlje. Molim za te djevojčice da se što brže vrate svojim domovima. Izražavam svoju bliskost njihovim obiteljima i njima samima. Pomolimo se zajedno Majci Božjoj da ih čuva. Zdravo Marijo...

Danas se obilježava Svjetski dan rijetkih bolesti... [gleda Trg] evo vas tamo. Pozdravljam članove nekih udruga zauzetih na tome područje koji su došli na Trg. U pogledu rijetkih bolesti, važnija je nego ikad mreža solidarnosti između članova obitelji koje ove udruge jačaju. Ona pomaže pojedincima da se ne osjećaju samima i razmjenjivati međusobno iskustva i savjete. Potičem inicijative kojima se podupire istraživanje i skrb i izražavam svoju bliskost bolesnima, obiteljima, ali posebno djeci. Valja biti blizu bolesnoj djeci, djeci koja pate, moliti za njih, dati im da osjete milovanje Božje ljubavi i nježnost, liječiti djecu i pratiti djecu koja boluju od nepoznatih bolesti ili za koje postoji dosta loša prognoza. Molimo za sve osobe koje imaju ove rijetke bolesti, posebno molimo za djecu koja pate.

Od srca pozdravljam sve vas, vjernike iz Rima i hodočasnike iz raznih zemalja. Svima želim dobar hod u ovom korizmenom vremenu i preporučujem vam post u kojem se ne gladije: postiti od ogovaranja i klevetanja. To je nešto posebno. U ovoj korizmi neću ogovarati druge, neću naklapati

o drugima... I to je nešto što možemo svi učiniti. To je baš lijep post! I ne zaboravite da će također biti korisno svaki dan pročitati jedan odlomak iz Evanđelja, nositi sa sobom malo Evanđelje u džepu, u torbi te ga uzeti u ruke kad je to zgodno i pročitati neki odlomak. To pomaže otvoriti srce Gospodinu.

I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Ugodnu nedjelju vam želi. Dobar tek i doviđenja!